

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่องการพัฒนาโปรแกรมศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนดำเนินการใช้โปรแกรม ฯ โดยทดสอบการรับรู้ทางศิลปะ นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ ด้วยแบบทดสอบการรับรู้ทางศิลปะเด็กวัยอนุบาลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างดำเนินการใช้โปรแกรมฯ โดยผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนวัยอนุบาลขณะร่วมกิจกรรมของโปรแกรมฯ ลงบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมการรับรู้ทางศิลปะเด็กวัยอนุบาล ซึ่งประเมินผลร่วมกับข้อมูลจากทีมรวบรวมผลงานศิลปะนักเรียนรายบุคคล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ โดยนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาวิเคราะห์ สรุปผลเพื่อปรับปรุงและนำเสนอโปรแกรมฯ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

การวิเคราะห์ค่าสถิติเกี่ยวกับผลการทดลองใช้โปรแกรมศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล แสดงรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าทางสถิติของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

1.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลอง

ตอนที่ 2 การสรุปผลข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรับรู้ทางศิลปะจากการทดลองใช้โปรแกรมศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล

ตอนที่ 3 การนำเสนอโปรแกรมศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาลฉบับสมบูรณ์

**ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าทางสถิติของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม**

1.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะ
ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะระหว่างนักเรียนกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) รายละเอียด
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในตารางที่ 3

(คะแนนเต็ม 34 คะแนน)				
กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	15	24.333	3.132	
กลุ่มควบคุม	15	18.466	3.777	4.63 *

* $P < .01$ ($.01$ $t_{14} = 2.624$)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะหลังการทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่ง
สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ว่าคะแนนการรับรู้ทางศิลปะหลังทดลองของนักเรียนกลุ่ม
ทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่า หลังการเข้าร่วมโปรแกรม ฯ นักเรียนกลุ่มทดลองมีการรับรู้
ทางศิลปะมากกว่ากลุ่มควบคุม

1.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะ ก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลอง วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในตารางที่ 4

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลอง

(คะแนนเต็ม 34 คะแนน)				
การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	15	14.600	4.421	
หลังการทดลอง	15	24.333	3.132	17.24 *

* $P < .01$ (.01 $t_{14} = 2.624$)

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ว่าคะแนนการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ นักเรียนกลุ่มทดลองมีการรับรู้ทางศิลปะสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ

ตอนที่ 2 การสรุปผลข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ทางศิลปะจากการทดลองใช้โปรแกรมศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล

การรายงานสรุปผลข้อมูลเชิงบรรยายในคอนนี้ ได้ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมในช่วงต้นและช่วงท้ายของการทดลองใช้โปรแกรมฯ ประกอบกับข้อมูลจากแฟ้มรวบรวมผลงานศิลปะของนักเรียนหน่วยเล่น รูปร่าง รูปทรง สีและพื้นผิว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ทางศิลปะโดยสรุปข้อมูลได้ดังนี้คือ

2.1 ผลที่เกิดขึ้นกับเด็กด้านการรับรู้ที่มีจากภาพงานศิลปะ

2.1.1 การรับรู้ภาพส่วนรวมและการรับรู้ภาพส่วนย่อย

จากการวิจัยพบว่า เด็กทุกคนมีพัฒนาการด้านการรับรู้ภาพส่วนรวมและการรับรู้ภาพส่วนย่อยได้ดีขึ้น แต่ไม่เท่ากัน เช่น จากการดูภาพงานศิลปะชิ้นเดียวกัน การมองเห็นรายละเอียดของภาพนั้นแตกต่างกัน กล่าวคือ บางคนรับรู้ภาพส่วนย่อยได้ดี แม้ว่าภาพนั้นมีรายละเอียดน้อย ในขณะที่บางคนรับรู้ภาพส่วนรวมได้ดี แม้ว่าภาพนั้นมีรายละเอียดมาก เด็กสามารถบอกรายละเอียดที่มีในภาพเป็นลักษณะภาพรวมได้ดี

2.1.2 การรับรู้ภาพเกี่ยวกับมิติ

จากการวิจัยพบว่า เด็กมีพัฒนาการด้านการรับรู้ภาพเกี่ยวกับมิติจากสิ่งต่างๆ รอบตัวและรับรู้ภาพเกี่ยวกับมิติในภาพงานศิลปะ แต่ไม่สามารถสร้างงานศิลปะที่มีมิติได้อย่างที่เด็กมองเห็น ยกตัวอย่าง เด็กสามารถบอกกระยะใกล้-ไกลของสิ่งของที่มีในและนอกชั้นเรียนหรือการบอกรายละเอียดกระยะใกล้-ไกลที่มีในภาพงานศิลปะที่ดูได้ถูกต้อง แต่พบว่าเด็กไม่สามารถวาดสิ่งๆ ต่างในภาพ ให้มีมิติอย่างเด็กรู้ที่กล่าวมาข้างต้น

2.2 ผลที่เกิดขึ้นกับเด็กในด้านกรรับรู้ที่มีจากธรรมชาติและสิ่งรอบตัว

2.2.1. การใช้ประสาทสัมผัสในการรับข้อมูลเกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ช่วงสัปดาห์แรกของการทดลองใช้โปรแกรมฯ เด็กเริ่มรู้จักการใช้ประสาทสัมผัสรับข้อมูลจากสิ่งรอบตัว โดยมีครูช่วยสนับสนุน ใช้คำพูดกระตุ้นให้เด็กได้สังเกตต่อสิ่งต่างๆ มีผลทำให้การใช้ประสาทสัมผัสของเด็กในการรับข้อมูลรอบตัว มีความหมายมากขึ้น เพราะเด็กได้ค้นพบด้วยตนเอง และในช่วงหลังการทดลอง ผู้วิจัยพบว่า เด็กรู้จักใช้ประสาทสัมผัสในการรับข้อมูลจากสิ่งรอบตัวหรือจากธรรมชาติได้ด้วยตนเอง โดยที่ครูไม่ต้องใช้คำพูดสนับสนุน ยกตัวอย่าง ชั้นกิจกรรมศิลปปฏิบัติ การสร้างพื้นผิวดินน้ำมัน เด็กได้ทดลองและมีการใช้ประสาทสัมผัสเพื่อพิจารณา สำรวจและกระทำด้วยวิธีการต่างๆ เด็กใช้ระยะเวลาในการรับข้อมูลจากสิ่งรอบตัวและให้ความสนใจต่อวัสดุต่างๆที่ใช้สร้างพื้นผิว ผ่านน้ำอัดลม ตะปู หลอดกาแฟ ไม้จิ้ม ไม้ทดลองแล้วใช้ประสาทสัมผัสเปรียบเทียบพื้นผิวลักษณะต่างๆ ด้วยตัวของเด็กเอง

2.2.2 การบอกรายละเอียดที่มีจากธรรมชาติและสิ่งรอบตัวเกี่ยวกับเส้น รูปร่าง รูปทรง สีและพื้นผิว

ผู้วิจัยพบว่าจากกิจกรรมการสนทนาร่วมกันระหว่างครูและเด็ก ช่วยสนับสนุนเด็กได้ใช้สายตาในการมองเห็น เด็กเริ่มรู้จักการเห็นรายละเอียดเกี่ยวกับเส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิวจากสิ่งต่างๆ และช่วยทำให้เด็กมองเห็นรายละเอียดจากธรรมชาติและสิ่งรอบตัวได้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้การสนทนาร่วมกัน การใช้คำพูดสื่อสารของครูและเด็ก นั้น ช่วยให้ครูทราบข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กมองเห็น สิ่งที่เด็กรับรู้ นอกจากนั้นการสนทนาของครูและเด็ก ถ้าร่วมมือกันสร้างข้อตกลงในการสนทนาได้ จะเป็นการกระตุ้นช่วยให้บรรยากาศการสนทนาร่วมกัน ทำทหายามมองเห็น และการบอกรายละเอียด พบว่า ช่วงหลังของการทดลองใช้โปรแกรมฯ เด็กส่วนใหญ่บอกรายละเอียดที่มีจากธรรมชาติและสิ่งรอบตัวเกี่ยวกับเส้น รูปร่าง รูปทรง สีและพื้นผิวเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ยกตัวอย่าง การมองเห็นรายละเอียดเกี่ยวกับเส้น การสนทนานอกเวลากิจกรรมศิลปะศึกษา ด.ช. ภัทรธรเดินมาบอกผู้วิจัยว่า “ ที่ระเบียงของห้องเรียนมีเส้นตั้งอยู่เต็มเลย ” ด.ช. นพจุจ บอกว่า “ ต้นมะพร้าวมีใบเป็นเส้น ๆ ” หรือหลังจากการมองรูปร่างของเมฆ “ ด.ช. สุรเชษฐ์ บอกครูว่า ” ก่อนเมฆที่บ้านมองคุณแล้วคล้ายโดโนเสาร์เจ้าคอยาว “ จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ ช่วยให้เด็กเกิดการรับรู้ที่มีจากธรรมชาติและสิ่งรอบตัวเพิ่มขึ้น

2.2.3. การสนทนาหรือบอกรายละเอียดในผลงานศิลปะของตนเองเกี่ยวกับเส้น รูปร่าง รูปทรง สีและพื้นผิว

ผู้วิจัยพบว่า เด็กสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการใช้ประสาทสัมผัส ในการรับข้อมูลขั้นกิจกรรม การมอง การเห็น การสังเกตและการสัมผัส นำมาเชื่อมโยงในขั้นกิจกรรมศิลปะปฏิบัติ ยกตัวอย่าง การบอกรายละเอียดในผลงานศิลปะของตนเองเกี่ยวกับพื้นผิว จากการทัศนศึกษาในหน่วยพื้นผิว ด.ช. อภิรัฐ ได้สังเกตเปลือกของต้นไม้ โดยการสัมผัสและการมองคุณลักษณะพื้นผิวเรียบและ ขรุขระ เปรียบเทียบความแตกต่างของพื้นผิวต้นไม้ทั้งขรุขระและเรียบ แล้วสรุปแตกต่าง จากนั้นช่วงกิจกรรมศิลปะปฏิบัติเมื่อเด็กสร้างผลงานศิลปะกิจกรรมพิมพ์ภาพมันฝรั่ง จากมันฝรั่งที่สร้างพื้นผิวลักษณะต่างๆ หลังจากกิจกรรม เด็กสนทนาบอกรายละเอียดในภาพงานศิลปะที่สร้างขึ้น เด็กสามารถบอกได้ว่าบริเวณใดบ้างในผลงานศิลปะ ที่คู้แล้วขรุขระ ขรุขระมากกว่าหรือเรียบกว่า โดยไม่ได้สัมผัสบริเวณพื้นผิวลักษณะต่างๆ จากมันฝรั่งที่เป็นแม่พิมพ์

ตอนที่ 3 การนำเสนอโปรแกรมศิลปะศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาลฉบับสมบูรณ์

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า โปรแกรมศิลปะศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- 3.1 แนวคิดพื้นฐาน
- 3.2 หลักการของโปรแกรมฯ
- 3.3 ผู้ใช้โปรแกรมฯและกลุ่มเป้าหมาย
- 3.4 โครงสร้างและลักษณะของโปรแกรม ฯ
- 3.5 เอกสารและสื่อของโปรแกรม

3.1 แนวคิดพื้นฐานของโปรแกรมศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล

- 1) การรับรู้เป็นสื่อกลางที่สำคัญทำให้เด็กเกิดประสบการณ์และเป็นเครื่องนำความรู้เข้าสู่สมองเพื่อให้สมองเก็บรวบรวมและจดจำสิ่งต่างๆเหล่านั้นไว้ สำหรับเป็นพื้นฐานในการสร้างความคิดรวบยอดและการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก จึงต้องมีความสามารถที่จะเลือกรับข้อมูลและแยกความแตกต่างของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้เพื่อนำไปแปลความหมาย
- 2) การรับรู้ทางการเห็นเป็นศักยภาพของประสาทสัมผัสเบื้องต้นทางหนึ่ง ที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ทางด้านศิลปะ จะช่วยขยายขอบเขตของการรับรู้ของผู้เรียนทางด้านการใช้ประสาทสัมผัส โดยช่วยให้คนเราสามารถมองเห็นสิ่งต่างๆได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- 3) การสนทนาซึ่งเป็นการกระตุ้นจะเกิดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้ดูสิ่งต่างๆรอบตัว เข้าใจ และพินิจพิจารณา
- 4) โปรแกรมศิลปศึกษาที่พัฒนาขึ้น เพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล เป็นโปรแกรมที่สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดที่เชื่อว่ากระบวนการรับรู้ทางศิลปะสามารถพัฒนาได้โดยการจัดกิจกรรมศิลปะที่ส่งเสริมประสบการณ์ในการสังเกต ทำให้เด็กอนุบาลได้เห็นรายละเอียดในสิ่งที่เขามองดู

3.2 หลักการของโปรแกรมศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล

- 1) จัดโอกาสให้เด็กได้มีประสบการณ์จากการรับรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 และโดยเฉพาะเน้นด้านสายตาและการสัมผัส ด้วยตัวของเด็กเองจากสิ่งของที่หลากหลายและในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมรอบตัวไปพร้อมในขณะที่มีการทำกิจกรรมศิลปะ เพื่อเป็นการนำข้อมูลที่มากมายซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรู้เพื่อนำไปแปลความหมาย
- 2) การจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะแก่เด็ก มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมศิลปะที่เกิดขึ้นของทางการสัมผัส และ ทางความรู้สึกลสัมผัส โดยการพิจารณา มองดูภาพงานศิลปะ เป็นการสนับสนุนให้เกิดการรับรู้ไปในทิศทางที่ถูกต้องและชัดเจนในการดูและการสัมผัสต่างๆให้ดียิ่ง

3) การส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกทางการพูด หรือสนทนาร่วมกัน เกี่ยวกับสิ่งที่เด็กได้รู้หรือ คิดและจินตนาการในรายละเอียดเกี่ยวกับภาพงานศิลปะ และการทำ กิจกรรมศิลปะด้วยตนเองและได้รับการเสริมด้วยบทสนทนาจะนำไปสู่กระบวนการรับรู้ ทางศิลปะและการแสดงออกของเด็กโดยการพูดยอมสะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้ของเด็ก

3.3 ผู้ใช้โปรแกรมฯและกลุ่มเป้าหมายของโปรแกรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล

ผู้ใช้โปรแกรมฯ

การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กในชั้นเรียนอนุบาล ส่วนใหญ่เน้นการจัด ประสบการณ์ศิลปะศึกษาเพื่อการพัฒนาเด็ก ดังนั้นการใช้โปรแกรมศิลปะศึกษาเพื่อส่งเสริมการ รับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล จึงเป็นแนวทางการจัดประสบการณ์ศิลปะศึกษาทางหนึ่งที่มี ความสอดคล้องกับการทำงานของครู โปรแกรมฯนี้ได้ กำหนดข้อปฏิบัติและเสนอแนะวิธีสอน ศิลปะศึกษา เพื่อให้ผู้ใช้สามารถศึกษาทำความเข้าใจและปฏิบัติตามได้ คุณสมบัติและบทบาท ของผู้ใช้โปรแกรมมีดังนี้คือ คือ มีความเชื่อในแนวคิดการรับรู้ทางศิลปะ มีความสนใจเกี่ยวกับ พัฒนาเด็กด้วยศิลปะ

กลุ่มเป้าหมาย

คือ เด็กที่กำลังเรียนในระดับชั้นอนุบาล มีช่วงอายุ 5-6 ปี

3.4 โครงสร้างและลักษณะของโปรแกรมศิลปะศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล

เป็นโปรแกรมที่จัดในช่วงเวลากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เวลา 10.30-11.30 น. ในวัน จันทร์ - วันศุกร์ รวมทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนนี้ คือ ชั้นกิจกรรมการมอง การเห็น การสังเกตและการสัมผัส ชั้นกิจกรรมการถามและตอบ และชั้นกิจกรรมศิลปะปฏิบัติ

3.5 เอกสารและสื่อของโปรแกรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็ก วัยอนุบาล

ประกอบด้วย

- 1) คู่มือการใช้โปรแกรมฯ จำนวน 2 เล่ม
- 2) แผนการสอนศิลปะศึกษาจำนวน 20 แผน
- 3) เครื่องมือประเมินผล

รายละเอียดของเอกสารและสื่อของโปรแกรมฯมีดังนี้

- 1) คู่มือการใช้โปรแกรม

ลักษณะสำคัญ

คู่มือการใช้โปรแกรมฯ เล่มที่ 1 เป็นเอกสารแนะนำ รายละเอียดของ โปรแกรมสาระสำคัญในคู่มือการใช้โปรแกรมฯ ประกอบด้วย ความหมายของการรับรู้ การรับรู้ ทางตา การมองและการเห็น ช่วงทดลองการมองและการเห็น ความหมายของการรับรู้ทางศิลปะ การรับรู้ทางศิลปะที่เกี่ยวกับอนุบาล ศิลปะเพื่อพัฒนาการรับรู้ การแสดงออกของเด็กโดยการ พูด การสนทนาเกี่ยวกับงานศิลปะของเด็ก โปรแกรมศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะ สำหรับเด็กวัยอนุบาล แนวคิดพื้นฐาน หลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอน จุดมุ่งหมาย ผู้ใช้โปรแกรมและกลุ่มเป้าหมาย โครงสร้างและลักษณะของโปรแกรม องค์ประกอบของ โปรแกรมฯ เอกสารประกอบการใช้โปรแกรมฯ และการประเมินผลการใช้โปรแกรมฯ ผลพลอยได้ จากการใช้โปรแกรมฯ

คู่มือการใช้โปรแกรมฯ เล่มที่ 2 เป็น เอกสารคู่มือครูส่งเสริมการรับรู้ทาง ศิลปะ ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ความหมายของ ทัศนศิลป์ ส่วนประกอบของการเห็น การเข้าใจถึงโครงสร้างของศิลปะ ความรู้เกี่ยวกับเส้น ความรู้เกี่ยวกับรูปร่างและรูปทรง ความรู้เกี่ยวกับสี ความรู้สำหรับพื้นผิว ตัวอย่างการเสนอแนะ การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบศิลป์สำหรับเด็กอนุบาล และตัวอย่างกิจกรรมการส่งเสริม การรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัส

2) แผนการสอนศิลปศึกษา จำนวน 20 แผน

ลักษณะสำคัญ

เป็นแผนการสอนศิลปศึกษามีจำนวน 20 แผน หน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย เรียงลำดับจากง่ายไปยาก ได้แก่ หน่วยเส้น หน่วยรูปร่าง รูปทรง หน่วยสี และหน่วยพื้น ผิวในแผนการสอนศิลปศึกษา ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ชั้นเรียงลำดับดังนี้ 1. กิจกรรมการมอง การเห็น การสังเกตและการสัมผัส 2. กิจกรรมการถามและตอบ และ 3. กิจกรรมศิลปปฏิบัติ ซึ่ง ในแผนการสอนศิลปศึกษาที่ใช้แต่ละกิจกรรมอาจใช้เวลาไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูที่จะต้องมีการปรับให้ยืดหยุ่นตามความสนใจของเด็ก

3) เครื่องมือประเมินผล

ลักษณะสำคัญ

เครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้แก่ แฟ้มรวบรวมผล งานศิลปะของนักเรียนรายบุคคล แฟ้มรวบรวมผลงานศิลปะของนักเรียนแต่ละคน เป็นแฟ้มที่ รวบรวมผลงานศิลปะจากกิจกรรมในแผนการสอนศิลปศึกษาหน่วยต่างๆ

ครูใช้แฟ้มรวบรวมผลงานของนักเรียนรายบุคคลประกอบการตัดสินใจ ในการกรอกผล แบบสังเกตพฤติกรรมรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล